

danske Postvæsen slet intet faar for Besørgelsen af saadanne efter deres Art i Virkeligheden indenrigske Forsendelser. Man har udstedt et Forbud mod Anvendelse af denne Fremgangsmaade, idet man har støttet sig paa, at Forudsætningen for den nævnte Bestemmelse i Verdenspostkonventionen maatte udelukke den, men det vil være ønskeligt at have en Lovbestemmelse som den foreslaaede med tilhørende Straffebestemmelse til Modarbejdelse af dette Forhold.

Endelig søger man Lovhjemmel til at indføre andre Former for Besørgelse af Aviser, der skal omdeles af Postvæsenet, end de to Hovedformer: de abonnerede og anmeldte Aviser, og til at fastsætte Betalingen herfor. En saadan ny Besørgelsesform praktiseres for Tiden forsøgsvis med københavnske Dagblade fra A/S. Bladkompagniet, idet Aviserne, der af Afsenderen er forsynet med Adresse, fremsendes i særlige Udgiverkorsbaand til Bestemmelssposthuset, hvorfra de omdeles, en Ordning, der synes at virke godt navnlig for kortvarigere Leveringer.

Tilføjelsen til § 3 tager Sigte paa at bringe Overtrædelser af de internationale Forbud mod Forsendelse af visse Genstande i Brevforsendelser til Udlandet ind under Postlovens Straffebestemmelser. Ved den i Madrid vedtagne Verdenspostkonvention er man udtrykkeligt forpligtet til at skaffe sig saadan Straffehjemmel, forsaavidt

angaar Overtrædelse af det internationale Forbud mod Forsendelse af bedøvende Stoffer (Morfin, Kokain m. v.) i Brevforsendelser.

Den foreslaaede Ændring til § 19 g, hvorefter det indenfor et Maksimum overlades Ministeren at fastsætte Frimærkerabatten, er foranlediget ved, at der i enkelte Tilfælde har vist sig Vanskelighed ved at holde Frimærkeforhandlingen indenfor de rette Rammer. Den foreslaaede Ordning vil muliggøre Ændringer i Rabatten efter de praktiske Forholds Krav bl. a. i den omhandlede Henseende f. Eks. Indførelse af en Skala med faldende Procent efter Salgsbeløbets Størrelse i Lighed med, hvad der anvendes i Sverige, hvorved man vilde opnaa Sikkerhed for, at Frimærkeforhandlingen i Overensstemmelse med Formaalet begrænsedes til det stykkevise Salg.

Rettelserne til §§ 5, 22 og 27 vedrørende Island skyldes Forandringen i dettes forfatningsmæssige Stilling.

Af praktiske Grunde foreslaas det i Lighed med Bestemmelserne i Lov Nr. 82 af 25. Februar 1921 om Tillæg til Postloven af 9. Maj 1919 fastsat, at Avisportoændringerne ikke skal finde Anvendelse i Løbet af en Abonnementstermin, der allerede er begyndt paa den Dag, da Loven træder i Kraft, men først ved Begyndelsen af næste Abonnements-Termin.